

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויוזנפלד שליט"א

רח' הרב סלט 7, ירושלים, טל' 050-4102044

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר תצוה לכבוד ... אחרשה"ט!

בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע. **"וזאת תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתיב למאור להעלות נר תמיד"** (שמות כז, כ).

כתיב (תהלים קמח, א) גדול ה', ולגדולתו אין חקר. וראוי לעבדו יתברך בהתלהבות דביקות וחשק רב בדחילו ורחימו בקדושה וטהרה, וסילודין. ברשפי שלהבת י-ה. אבל לעבוד את ה' כך, ובפרט בתמידות, צריך טהרת הלב, דהיינו לב נקי ממידות רעות, ומחשבות פסולות ומגונות בבחי' (תהלים נא, יב) לב טהור ברא לי אלקים, ורוח נכון חדש בקירבי. וכתיב (משלי כב, יא) אודה טהור לב חן שפתיו (ותפילתו מתקבלת) רעהו מלך (מלכי המלכים, הקב"ה). וזה בחי' (תהלים יט, ז) יראת ה' טהורה עומדת לעד. והלא תראה בכל מקום שעבודת ה' לא טובלת טומאה, ומרחיקה אותה מאד, וכדתנן (כלים פ"א)

העומדים ברומו של עולם וכל הזוהר בהם מובטח שהוא בן עוה"ב, להיות תפילת שמונה עשרה, צלולה וזכה בלי מחשבה אחרת. להיות טהור בכל עת, ואם אירע לו מקרה, אם יוכל לטבול יטבול, ואם לאו - ישפוך עליו ט' קבים מים [אם רחץ מלמטה למעלה עד טבור]. וכו' וזה בחי' "ויקחו אליך שמן זית זך למאור, להעלות נר תמיד". דהיינו שלעלות תמיד ולעשות תמיד שטייגען בעבודת ה', ולהתלהב ברשפי שלהבת י-ה, צריכים שהמוחין המכוונים 'שמן' יהיו זך, כלומר זכים וטהורים, וכדפרשי "זך בלי שמרים", המרמזים לפסולת המחשבה, וכמ"ש חז"ל (אבות פ"ה מ"ח) 'ד מידות ביושבים לפני החכמים. ספוג, ומשפך, משמרת ונפה, משמרת - שמוציאה את היין וקולטת את השמרים. וזה בחי' (הגיגה טו, א) טינה היתה בלבם, רח"ל. ויהי רצון שנוכה לטהרת הלב בלי שמרים, ונעבוד את בוראנו בדחילו ורחימו התלהבות ושמחה.

בברכת התורה וכמו"ם

שמעון יוסף הכהן ויוזנפלד

מדרש

ואתה תצוה, הדא הוא דכתיב (ימיה יא, טז) זית רענן יפה פרי תאר קרא ה' שמך, וכי לא נקראו ישראל אלא כוית הזה בלבד, והלוא בכל מיני אילנות נאים ומשבחים נקראו ישראל, בגפן ותאנה, שנאמר (תהלים פ, ט) גפן ממצרים תסיע, תאנה, שנאמר (הושע ט, ז) כבכורה בתאנה בראשיתה, כתמר, שנאמר (שי השירים ז, ח) זאת קומתך דמתה לתמר. כארז, שנאמר (תהלים צב, יג) כארז בלבנון ישגה. כאגוז, שנאמר (שי השירים ו, יא) אל גנת אגוז ירדתי, וקראן בכל מיני שלחים, שנאמר (שם ד, יג) שלחך פרדס רמונים, ובא ירמיה לומר: זית רענן יפה פרי תאר, אלא מה הזית הזה, עד שהוא באילנו מגררין אותו ואחר כך מורידין אותו מן הזית ונחטב, ומשחובטין אותו ואחר כך טוחנין אותו, ואחר כך מקיפין אותו בחבלים, ומביאין אבנים ואחר כך נותנין את שמנו. כך ישראל, באין עובדי כוכבים וחובטין אותם ממקום למקום וחובשים אותן וכופתין אותם בקולרין ומקיפין אותן טרטיטין, ואחר כך עושין תשובה והקדוש ברוך הוא עונה להם, מנין, שנאמר (שמות כ, כג) ויאנחו בני ישראל, וכן (דברים ד, ל) בצר לך ומצאוך (שם שם, לא) כי א-ל רחום ה' אלריך, הוי: זית רענן יפה פרי תאר.

הַמַּחֲשֶׁבֶת שֶׁמֶקְשֶׁר לְהַדְבּוֹר
וְהַכְּלִי הַנֶּ"ל נַעֲשֶׂה עַל-יְדֵי כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל,
כְּשֶׁמֶתְפַלֵּל בְּאֶזְנוֹ שֶׁמֶקְשֶׁר הַמַּחֲשֶׁבֶת לְהַדְבּוֹר. כִּי כָּל
אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל נִקְרָא צְדִיק, שֶׁנֶּאֱמַר (שְׁעִיָּה ס):
"וְעַמֶּךָ בָּלֵם צְדִיקִים". וְהַצְדִּיק נִקְרָא אֱלֹהִים, מִלְּשׁוֹן
"אֱלֹהֵינוּ מִסְּבָלִים" (תְּהִלִּים קמ"ד). וְהַנּוֹן נִקְרָא דְבּוֹר,
כִּי הַדְבּוֹר הוּא מְלָכּוּת, עַל דְּרָךְ מְלָכּוּת פֶּה וּמְלָכּוּת
נִקְרָא נוֹן, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים ע"ב): "נוֹן שְׁמוֹ",
וּפְרַשׁ רַש"י: לְשׁוֹן מְלָכּוּת. וְהַיּוֹד נַעֲשֶׂה, עַל-יְדֵי
הַמַּחֲשֶׁבֶת שֶׁמֶקְשֶׁר לְהַדְבּוֹר כְּנ"ל. כִּי הַמַּחֲשֶׁבֶת
נִקְרָא יו"ד, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (שְׁמוֹת מ"ו): "אִו יִשִּׁיר
מִשָּׁה", וּפְרַשׁ רַש"י: יו"ד עַל שֵׁם הַמַּחֲשֶׁבֶת נֶאֱמָרָה.
וְנִגְמַר הַכְּלִי הַנֶּקְרָא אֲנִי, וְהַשְּׁפַע יוֹרֵד, וְנִשְׁלַם חֶפְץ
הַשֵּׁם יִתְפָּרֵד, כִּי חֶפְץ חֶסֶד הוּא, וְלִפְיֶכֶד הַשֵּׁם
יִתְפָּרֵד מִתְּאֵוָה לְתַפְלָתוֹ. (ליקו"מ עג)

אחר כך עוצמו בקדושה יתירה, ובמחשבה טהורה, ובדעת נכונה. וכן ינהוג להתרחק מהשחוק (פי' הוללות) ומהשיכרות ומדברי עגבים, וכו'. יתירה מכל זאת אמרו יפנה עצמו ומחשבתו לדברי תורה וירחיב דעתו בחכמה. ע"ש. וזה בחי' (דברים כג, יא) אשר לא יהי' טהור - מקרה לילה, דרמיו לן קרא שלמה קרה לו מקרה לילה - כי מקודם "אשר לא יהיה טהור", וכמ"ש חז"ל (ע"ז, ב) המהרהר ביום - בא לידי טומאה בלילה. וכן נצטוינו (במדבר טו, לט) ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם וגו', להתקדש בקדושה העליונה, כי העליון ביה - עליו נאמר (חבקוק א, יג) טהור עינים מראות ברע. וכן כתב רבי חיים ויטאל זצ"ל שרי"י סאגיס ז"ל אמר לו בשם הארי ז"ל כי אין דבר יותר מוכרח וצריך אל האדם לענין ההשגה, כמו הטבילה, שצריך שיהיה האדם טהור בכל עת (עץ חיים בהקדמה). ואיתא בהנהגות ר' מיכל מזלאטשוב זצ"ל וז"ל יהיה טהור תמיד בכל עת בטבילת גופו ונטילת ידיו במים, ולא ישהה הטומאה עליו אפילו כדי הילוך ד' אמות, אלא מיד כשהוא יכול לטבול, יטבול, וגם טהרה בבגדיו כמו שאמר הכתוב (בראשית לה, ב) והטהרו והחליפו שמלותיכם. וכך כתב רבי שבתי מראשקוב בסידורו אלו דברים

הוי: זית רענן יפה פרי תאר.

לע"נ עמיהו בן משה ז"ל * לע"נ הכיבה בת תמו ע"ה * יוזנן ליוסף בן נחמה * מול טוב מבני הישיבה לשי דוד קורו

בְּשִׁלְהוּבֵינוּ דְרַחֲמֵמוֹתָא

על-ידי תקון הברית יכול להוציא דבורי התפלה פחצים מן הקשת, ואז התחלת קרן משיח, ואז בא לקדשת שבת ונעשה בן-חורין וזכה לתכלית הידיעה, ואז פושט גופו המצרע, שהוא ממשפך דחויא, ולובש בגדי-שבת, הינו גוף קדוש מן-עדן, ואז נתרומם מזלו וזכה לעשר, ונתחזק יצרו הטוב ונתבטל העצבות והליצנות, ועל-ידי-זה הוא מקים את הנפלים לאֲהָבוֹת ויראות רעות והוא מקים אותם לאֲהָבוֹת ויראות קדושות ומעביר החשך מעיניהם, ואז עיניהם רואות נפלאות, ונחשב כאלו ברא את העולם. ועל-ידי-זה מעלין כל הבקשות והתחנות אשר מתפללין, ומעוררין הגאולה התלויה בלב לבטל שאור וקמץ של יצר לב האדם רע שנושאר לו מנעוריו, ואז יכול להתלהב בלמוד תורה בשלהובין דרחימותא, ומים רבים, שהם אהבות ויראות חיצוניות, אי אפשר להם לכבות ההתלהבות הזאת, והשכינה היא מכסה בכנפיה על דמהון של ישראל באהבה הזאת, שלא ישלטו עליהם ורע מרעים שהם מי המבול, וכל זה זוכין על-ידי תקון הברית פנ"ל.

(אוצר היראה ברית פגמו ותקונו אות טו)

שְׁבֵת הוּא מַעֲיֵן עוֹלָם הַבָּא

ואז אין להסטר-אחרא שהם בחינת בגדים הצואים שום אחיזה ויניקה מהאכילה, פי אכילת שבת פלה קדש. וזה בחינת מה שרוחצין בחמין וטובלין בערב-שבת, וכן רוחצין את עצמם מהבגדים הצואים, ואחר-כך לובשין בגדי שבת, בחינת בגדים נקיים ולבנים, פי אז עולין כל הנשמות והניצוצות הקדושים ומתלבשין בבגדים נקיים, ואז האכילה בשלמות הקדשה פנ"ל. וזה בחינת לחם-משנה של שבת (עין פנים). ואז מאירין כל שרשי נשמות ישראל המשרשין בהתורה הקדושה, על-ידי הארת התורה שנתנה בשבת. וזה בחינת קריאת התורה בצבור בשבת. ועל-כן אז זמן הזוג, להמשיך נשמה זכה ובהירה לבנו על-ידי הארת שרשי הנשמות; וגם על-ידי-זה נתקרבין גרים ובעלי-תשובה, שזה עקר כבודו יתברך, וזה בחינת המזמורים שאומרים בכניסת שבת: "הבו לה' משפחות עמים, הבו לה' כבוד ועז", וכיצא בזה. ועל-ידי-זה נשלמת היראה, שזה בחינת היראה של שבת, בחינת ירא שבת (אותיות 'בראשית'), ועל-ידי-זה נמשך שלום הפרטי ושלום הכללי, שכל זה הוא בחינת שבת שלום, כמאמר רבותינו ז"ל.

(הלכות כציעת הפת, הלכה ה, אותיות ט י)

ויקחו אליך שמן זית זך

והנה לפי מה שהאדם זוכה יותר לזכך ולקדש עצמו בכל אחת מהו: נרות כך תאיר יותר המנורה וכך יתלהב לבו בשלהבת יה ובתמידות שזה בחי' מה שצוה השי"ת להביא השמן הכי מובחר ומזוכך להדלקת המנורה כמ"ש (שמות כז) ויקחו אליך שמן זית זך כתיב למאור להעלות נר תמיד, זך דייקא, בלי כל שמרים ופסולת, שהרי שייך להביא שמן זית עם פסולת, וכן בענין קדושת הנרות אפשר שיעצום עיניו מראות ברע שזהו הבאת השמן, ואעפ"כ פסולת יהי' בו, וכדאיתא בגמ' (יומא טו): לענין היצה"ר דעבירה דהיינו של תאוות משגל כחלינהו לעיני' ושבקוהו, נמצא שאעפ"כ שסימו את עיני היצה"ר של ניאוף, אעפ"כ נשאר, שזה בחי' מה שנמצא לפעמים באנשים הכשרים קצת שמחמת שנוגע יראת ה' בלבו הוא משפיל עינו ואינו מסתכל בנשים, ואעפ"כ הוא גונב העין כלאחר יד ומסתכל מן הצד, והוא מן הצד כלאחר יד כדאיתא בדברי רבינו כ"ז (ח"א קכח) שזה בחי' (תהלים יט) יראת ה' טהורה עומדת לעד, כי דוקא כשהיא טהורה זוכה עומדת לעד, וע"כ צריכים להרבות סייגים וגדרים להתקדש אפי' בדבר המותר כדי להרבות בשמן טהור בבחי' (קהלת ט) בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמך על ראשך אל יחסר, כי הנרות הם המזככים הנשמה והמוחין המקבלים השפע אלקי בבחי' (משלי כ) נר ה' נשמת אדם בחי' (איוב לב) ונשמת שדי תבינם כי הנשמה מדורה במוח כנודע, ולצורך זה בודאי שצריך להעמיק עינו בלימוד ריבוי ההלכות הקשורות עם קדושת ה' הנרות למען ידע ברור האיסור וההיתר שצריך להתקדש וילך לצדיק אמת ותלמידיו למען ידריכוהו בדרך קדושתם, ויצייט לדבריהם בין לימין בין לשמאל כי גם הנמנע מלקיים דרכיהם כשמצווין לפנות לשמאל פוגם ומקלקל הרבה לו ולאחרים, אבל כשילך לאור נר הצדיק ילך לבטח וברור יראה אור.

התיקון הכללי

המה יניעון לאכול (תהלים נט, טז).

יש לומר ע"פ הידוע שהרבה פעמים רשעות האדם נובעת מתאוות ממון, וכדי שיהא לו פרנסה מוכר את נשמתו לשטן בכמה אופנים, והכל כדי למצוא חן במי שיתן לו לחמו, או על ספק שמא ירוויח בכך לחמו. ולפעמים הרשעות נובעת ממה שנכשל במאכלות אסורות מחמת תאוות אכילה, וזה מטמטמו, ומביאו לידי רשעות. אם לא ישבעו וילינו דרך העולם אם שבע יכול לישון (היינו "ישבעו וילינו"), אבל אם לא ישבעו - לא ילינו, וכאן קאמר שאם הם לא מגיעים למצב שובע (שעל ידו גם וילינו), על כן לא ישנים בלילות, ועוסקים בהשגת ה"אוכל" המזוכר בתחילת הפסוק (דהיינו תאוות ממון, ותאוות אכילה שמביא להם ג"כ להרשיע וכנ"ל).

(מתוך הספר "שי למורא")

"ויצפית אותו זהב"

לשון רבנו, וזרנו לברכה "צופה רשע לצדיק ומבקש" וכו' (תהלים ל"ז) פרוש: מה שרשעים עושים יסורים לצדיקים ורודפים את הצדיקים, זה סבה מאת השם יתברך כדי שיתבונן הצדיק ויפשפש במעשיו, נמצא שהרשע הוא כמו צופה, כשומר העיר שנקרא צופה, פן הרשע הוא שומר את הצדיק מלפל בגשמיות פרוש אחר, מעט המחלקת שיש על צדיקים היא טובה להם, פי המחלקת היא כמו מכסה להם שלא יתגלו ויתפרסמו ביותר מפדי הצרף, וזה פרוש: "צופה רשע לצדיק", צופה לשון מכסה כמו שכתוב (שמות כ"ה): "ויצפית אותו זהב", אבל אלו הרשעים מרבים במחלקת, מרבים במכסה, עד שאין כח בצדיקים לסבל מחלקתם וישנאתם של הרשעים, וזהו: "ומבקש להמיתו" כמו שמכסין את אדם מראשו ועד רגליו עד שאי אפשר לו להגשים, פן אלו הרשעים הן מכסין ומרבים בצפויים במחלקת ומבקשין להמיתו, אבל יוד' לא יעזבנו בידו". (ליקוטי מוה"ר קמא תורה רח)

הקטרת הקטרת

כשאדם עוסק במשא ומתן באמונה, עוסק בדיני ממונות, הינו פשטא אורייתא, וזהו בחינת הקרבת הקרבן תמיד, והקטרת הקטרת פי על-ידי התמיד עולים חכמה בינה דעת העשה ביצירה, וכל הניצוצות הקדושים שבקלפה עולים בסוד אחד-עשר סממני הקטרת, בבחינת מלכות במשא ומתן, והמשא ומתן הוא בחינת דיני ממונות, הינו פשטא אורייתא נמצא בשעת עשית המשא ומתן, עוסק בפשטא אורייתא, שהם בחינת מ"ט המקנן ביצירה נמצא שחכמה בינה דעת שלו בעשית המשא ומתן עולים ביצירה, הינו לפשטא אורייתא וכל ניצוצות הקדשה שיש בתוך העבו"ם והאצרות שסביבות ירושלים, עולים לבחינת אמונה, הנקרא ירושלים ומלכות (רש"י פ' תולדות ע"פ ולאם מלאם יאמץ) פי חרבן אמונה הוא נקרא חרבן ירושלים, כמו שדרשו חכמינו, וזרובם לברכה (שבת ק"ט): "לא חרבה ירושלים עד שפסקו ממנה אנשי אמונה" (עין פס' מבאר דכנתם על משא ומתן באמונה) וכשירושלים, הינו האמונה, הינו משא ומתן, שהוא פשטא אורייתא, מתבברת אזי אלו העבו"ם והאצרות נופלים, ועולים ממנה כל הניצוצות הקדושים שבתוכם בסוד אחד-עשר סממני הקטרת.

(ליקוטי מוה"ר קמא תורה לה)

להצלחת
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובנשמות

להערות והארות 7658704 - 052
לקבלת העלון השבועי למייל צרו קשר
במייל netzah.meir@gmail.com

לעילוי נשמות

תמונת אסתר ע"ה
נלב"ע מ"ו שבט
ת.נ.צ.ב.ה.

נתן וצ'רנה כלאוור ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

לעילוי נשמות

אורי בן ניסים ז"ל

יריב בן מניח
חזרה בתשובה שלמה